

[Bollmann]

Det er klart, at vi er ganske enige med det store flertal og i øvrigt også med forslagsstillerne i, at det ikke kan være meningen, at denne udvidede bytteret – som vi også stemte imod i sin tid – kan misbruges på den måde, som det eksempel, efterhånden mange har omtalt, viser.

Jeg vil gerne sige til forslagsstillerne og til de øvrige, der vil høre det, at jeg egentlig ikke forstår, hvorfor man ikke, når man nu er så positiv over for det, lige så godt kan bakke forslaget op. CD har i hvert fald tænkt sig at støtte Fremskridtspartiets lovforslag om ændring, så de misbrugsmuligheder ikke mere er til stede.

Lysholm Christensen (KRF):

Forslagsstillerne peger på et reelt problem i lejelovgivning. Det kan naturligvis ikke være rigtigt og rimeligt, at bytteretten kan misbruges til kapitalisering, som vi har set et eksempel på i det foreliggende tilfælde.

Men vi har så megen tålmodighed, at vi godt kan vente med at få dette rettet, så det kan indgå i den lovrevision, boligministeren har bebudet. Derved undgår vi også at gennemføre sådan nogle små ændringer til en i øvrigt kompliceret lovgivning. Lad os hellere få en samlet løsning på spørgsmålet.

I øvrigt finder vi ikke, at det foreliggende forslag er præcist nok i sin udformning; vi mener, at man skulle have taget flere forhold i betragtning ved udformningen.

Vores konklusion bliver altså, at vi må afvise det foreliggende lovforslag, og vi ser frem til et forslag fra boligministeren i næste samling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Der er to ting, jeg kan konstatere med det samme, og som er ret usædvanlige. For det første, at Fremskridtspartiet opnår et tilsagn hele vejen rundt her i salen til et forslag, som vi har fremsat, og over for hvilket man i hvert fald tilkendegiver, at man er enig i, at problemet eksisterer, og at det skal løses.

En anden ting, der er lige så usædvanlig, er, at de samme mennesker, som synes, at problemet findes, at det er reelt, og at det skal løses, samtidig siger, at det ikke skal ske lige nu.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at tænke på, om det virkelig kan være flertallets mening herinde i Folketinget, at man skal have en sådan retstilstand, at sager om bytteret risikerer at gå til Højesteret, før man kan få fortol-

ket, hvad meningen var, da Folketinget i sin tid lovgav om en bestemt regel.

Jeg er helt enig med den ordfører, der sagde, at det ikke er et nyt problem. Nej, for jeg rejste det allerede i 1986 ved at stille et ændringsforslag. Jeg vil gerne lige sige til hr. Jørgen Estrup, at grunden til, at dette lovforslag ikke er præcis det samme, netop er et ønske om at undgå, at hr. Jørgen Estrup skulle gå op og sige, at man dermed ville ødelægge intentionerne med det forslag, som man i 1986 ville have vedtaget, og som man fik vedtaget. Det var altså egentlig en hensyntagen til Det Radikale Venstre. Men hvis hr. Jørgen Estrup synes, vi skal gå videre, vil jeg gerne henvise til bemærkningerne, hvor der også står, at Fremskridtspartiet er meget villigt til at se på en yderligere stramning af reglerne om bytteret.

Må jeg endvidere sige til ministeren, at jeg faktisk synes, det er flovt, at ministeren siger, at man skal vente på en samlet lejelovsrevision. Når Folketinget bliver præsenteret for en så eklatant fejltagelse, som der er tale om her, kan det ikke være rigtigt, at man bare skal vente, til man på et senere tidspunkt skal til at lave en lejelovsrevision, og ministeren tilføjede oven i købet, at det skulle være om en langsigtet boligpolitik. Det kan der gå år og dag med, og så har vi en tilstand, som har hersket i 5 år. Det synes jeg er fuldstændig uanstændigt.

Jeg synes også, at jeg vil nævne, at en så anerkendt og meget citeret person som professor Ølgaard jo her for ganske nylig har beskrevet denne retstilstand som rablende vanvittig. Sådan har han karakteriseret denne her regel, og det er en regel, hvorom I nu siger, at den kan vi godt vente med i et år eller to. Jeg synes, det var en regel, om hvilken Folketinget burde sige med det samme: Vel, det har aldrig – som flere også har sagt – været meningen, at der skulle følge penge i kølvandet på denne her bytteret. Vi har kun én eneste ting at gøre: Når domstolene her i landet mener, at det er sådan, loven skal fortolkes, må vi hurtigst muligt se at få det ændret. Det er det, Folketinget er her til.

Man kan forestille sig et år eller to endnu, hvor en person som professor Ølgaard går rundt og siger offentligt: Så kan man jo begynde at gøre bytteretten til en handelsvare. Hvorfor skal man ikke gøre det? Han opfordrer danske ejendomsrådgivere til at tage det op som et omsætningsobjekt. Jeg synes, det er skandaløst,